

Գ. ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱԾՆԵՐ

Ազգաւին ասին ղշերի մէջ հում ձագն է սիրուն. ասաւ իմ.

Ազգաւի ծեռաը արասու տեղ կ'վերցնես.

Ազգաւի ձէնը որ Աստուած լսէ, Վարդեփորին ձիւն կգայ.

Ազգաւի պէս թագն իր ձագի գլուխն է դնում.

Ազգաւի տեսած սերմը չի կանանչի.

Աղամ խաբուաւ գրախտէն ելաւ.

Աղամ պուպուզ է տեսել.

Աղապն աղապին հախ է, աղապն որբեարուն նըհախ.

Աղատուաւ, թող աղջիկ լինի.

Աղգիցդ է յայտնի ով լինելդ.

Ալու դարաը փլան էր.

Ալու գտակը Վալու գլուխն է դնում.

Ալին էինք լալիս, Վալին էկաւ կարպետով.

Ալրի ջուալին թայ շինելու խօմ չեմ.

Ալ ու դումաշ բողշայ է, մէկ օր էլ ձեր առաջը կ'բացուի.

Ա՛խ Աստուած, որին կուտաս նախշուան, որին չես տայ չարխի չուան.

Ա՛խ Աստուած, վա՛խ Աստուած, որին կուտաս սէլով փէտ, որին չես
տայ ցախ, Աստուած է.

Ախ ու վախով կանցնի աղքատի օրը, էլի կըսէ Աստուած ողորմած է.

Ածան հաւը՝ կշկշան կլնի.

Ակաս—մակաս՝ դու էիք պակաս.

Ակօսը մենծ եղից կ'ծռուի.

Ահը կուտան, բայց ոչ մահը.

Ահի տարին լինշ էր, թէ մահի տարին ինչ ըլնի.

Ահը վեր է քանց մահը.

Աղ կայ, մաղ կայ, յօրի՛ չես էփի գաթայ.

Աղբրի գիւռ գալը, կտրելու նշան է.

Աղբէրն ըսաւ քուր չունիմ, քուրն ըսաւ աղբէր ունիմ.

Աղբէրն աղբօրն ըսաւ, հալա հեսապ տեսնենք, էլի աչքիս լոյսն ես.

Աղբիւրը որ մուռառուես, ջուրը ճրտեղից պտի խմես.

Աղն է պակաս կամ թէ մաղը.

Աղուէսի վկան իր պօշն է.

Աղուէսի աղբրուի՛թիւն կենես.

Աղուէսի դունչը հաղողին չ'հասաւ, առաց խակ է.
Աղուէսի դունչը մսին չ'հասաւ, առաց հոտած է.
Աղուէսը մարագը բուն է դրել, մեր թագու հիւքմիցն է.
Աղուն՝ աղի կըսեն, ալնուն էլ ալնի.
Աղբատ հպարտ, քիթդ էլ մենծ, քու դարտդ ո՞վ կ'քաշէ.
Աղբատ իրիցու բարոզը չի անցնի.
Աղբատ՝ աղբատ, քիթդ սրբէ, էլի աղբատ էղիր.
Աղբատը շաբաթ օրը կուգայ.
Աղբատը հաց ու պանիր ունէր, գիշեր քունը չ'տարաւ.
Աղբատի կով էղնէր կ'ցամքէր.
Աղբատին ծեծում էին, վայ կռնակս էր գոռում.
Աղջիկ քեզի կսեմ, հարս դու իմացիր.
Աղջիկ չեղած, հարս էղաւ.
Աղջիկը կորել է, մայրը փուլերու համար կուլայ.
Աղջիկը մենծնայ, մենծ փառքի տիրանայ.
Աղջիկը չ'կտրած ձմեռուկ է, ոչ լաւը կիմացուի, ոչ վատը.
Աղջկայ կամքին որ թողնես, դէպի գունաշուն կերթայ.
Աղջկայ գէշը չ'տեսանք, հարսի լաւը.
Աղջկան կամ մարդը կ'տանի, կամ մահը.
Ամանաթ հացը փոր չի կշտացնէ.
Ամանաթ ձի նստողը, թէզ վեր կգայ.
Ամանաթը տէրը կուզէ.
Ամառ ձմեռ մէկ խեղճն ինչ անէ.
Ամառուայ փուշը՝ ձմեռուայ նուշ է.
Ամէն ծաղիկ իրայ հոտն ունի.
Ամէն մարդ իր փոսը կ'լցնէ.
Ամէն մարդի դարտը իրան համար դավա է.
Ամէն մարդի հաւատալ չի լինի.
Ամէն սրտի մէջ մէկ ասլան է պարկած.
Ամէն քայլի հետ մօտենում ենք մահին.
Ամէն մարդի իրայ շուանով կը կախեն.
Ամէն մարդի մեղք իրանից կուզեն.
Ամէն բանի գին մի գնիր, տէրն է խապար.
Ամէն ձորից մէկ ձէն կուգայ.
Ամէն ինչի մէրը ձագ կ'բերէ, սրա (խմիշքի) ձագը մէր կ'բերէ.
Ամէն ամպ անձրեւ չի բերէ.
Ամէն խաղ խաղցանք, մնաց տանանան.
Ամէն բան իրայ տեղն ունի.
Ամէն ինչ բաց ներկելը լաւ չէ.

Ամէն թուրքացող աղայ չի դառնայ.
Ամէն պառ ուտող շարիֆ աղայ չի լինի.
Ամէն Ղազար՝ Ղազար չի լինի, ամէն տակուի գաղար.
Ամէն կլոր խնձոր չէ.
Ամէն ջուր գերան չի բերէ.
Ամէն ծակ իր նափաղէն կուղէ.
Ամէն անգամ գետը գերան չի բերէ.
Ամէն դանիաթքեար կապրի, դամուրչու մուրն իրան քեար կ'մնայ.
Ամէն տեղ լուս ընկնելը լաւ չէ.
Ամէն դուշ թռնի բան չկայ, լորը թռաւ թէ չէ՝ հէլհէլը ետեիցն է.
Ամէն փորձանքին մէկ մէկ խրատ.
Ամէն օր իծունն է բաց, թող մէկ օր էլ ոչխարինը բաց լինի.
Ամէն օր կուժը ջուր չի բերէ.
Ամէն օր տատը գաթայ չի ուտէ.
Ամէնին աղաթ է մեզի բէգաթ.
Այբը տեսնելիս մարդակ գայն (կըկարծես.) կենես
Այսչափս բաւ է կրօնաւորաց.
Այսօրուան գործդ վաղուան մի ձգիր.
Ամպ օրը գէլը կուրախանայ.
Ամպի գոռալը անձրևի նշան է.
Ամպը գոռալու գետրայ՝ անձրև չեկաւ.
Անբանը հաց ուտելիս առողջ է, բանելիս հիւանդ.
Անգգամի սրտին Աստուած չկայ.
Անգգամի երեսին թքին, ասաւ անձրև կուգայ.
Անգգամի շառից Աստուած ազատէ.
Անգգամի մատաղն էլ չի ուտուի, չէ թէ հացը.
Անգլուխ սամի է, ուր ասես կ'մտնի.
Անլեզու անբերան հայվան է.
Անլուայ գդալի պէս ամէն աման կ'մտնի.
Անպոչ գդալի պէս ամէն աման կ'խառնէ.
Անծինը կըծնեցնէ.
Անկն ընկայ, մանկն ընկայ, ագռաւների ճանկն ընկայ.
Անէծքն անիծողին կ'դառնայ.
Անէծքն երկու բերնանի սուր է.
Անէծքը բերնիցդ դուրս գայ ծոցդ թափի, գօտիկդ դայիմ էղնի վար չ'թափի.
Անկաջդ կտրէ ետեղ դիր, տես ինչեր կիմանառ.
Անկաջն ընտուր չի մենծանում, որ շատ բան է խում.
Անկաջով մէկ թան շաժէ.

Անհաւատի հախիցը, անաստուածը կգայ.
Անհունար մարդի լեզուն՝ երկար կլնի.
Անհամ, անհոտ, անժուռ կորկոտ.

Անհաց բողկի տէր է.

Անհաւատ բանին մի հաւատայ.

Անձրե օրը հաւերին ջուր տուող շատ կլնի.

Անղամի դամը Աստուած է քաշել.

Անճարն է կերել չաչ բանջարը.

Անողը պըծաւ, ասողը ձեռք մնաց.

Անունը կայ, ամանումը չկայ.

Անունը տուր, տեղը քցէ.

Անուստայ փէշակը հարամ է.

Անշուն գեղ, առանց դադանակի ով ասես ներս կ'մտնի.

Անուշ լեզուն օձը ծակից կըհանէ.

Անուշ լեզուն մեղրից քաղցը է.

Անջուր մի բորկանայ.

Անջուր ջաղաց, անկրակ բաղարջ.

Անցանք դարձանք, մեղայ Աստուծոյ.

Անցեալն էանց, յետ չի գայ.

Անցկացած օրին, օր չի գայ.

Անցկացած բանին մի ափսոսայ.

Անցուկ մոռցուկ.

Աշխարհք քեզի աղա ըսէ, քու հալը քեզի մալում է.

Աշխարհք իրան մեռելը կուլայ, մենք մեր սաղը.

Աշխարհք խելքով են կերել.

Աշխարհք կարդացուորի ձեռից պտի քանդուի.

Աշխարհք շահով կ'պտըտի.

Աշխարհք ըսէ օղորդ է, դու մի հաւատայ.

Աշխարհք որ վառի, մէջը մէկ խորոմ խոտ չունես.

Աշխարհքէն ով ինչ է տարել, որ մենք տանենք.

Աշխարհքը դմակ է, միջի մարդը դանակ.

Աշխարհքը դմակ է, թէ խելք ունիս կտրէ կեր,

Աշխարհքը փոխ հաց է, ինչպէս բռնեցիր, էնպէս էլ կուտես.

Աշխարհքում որ սատանայ չլնի՝ դու հերիք ես.

Աշխատողը անօթի չի մնայ.

Աշխատանքը լեռներ կ'հաւառարէ.

Աշուղը խաղը պըծնելիս նէյնիմ նէյնիմը կընկնի.

Անտխալ մէկ Աստուած է.

Անտէր ոշխարը՝ գէլը կուտէ.

Անտէր ժամին սատանէքը տէր կլնին.
Անտէրի տէրն Աստուած է, անհէրի տէրն Աստուած է. անտէրին
տէրը տարաւ, անհէրին գէլը.

Աչքն արդար լաւ է, քանց սիրտը մեղաւոր.

Աչքդ հանողի հոգին հանէ.

Աչք է տեսնի՝ սիրտ է կողէ.

Աչք ունի, լոյս չունի երեսն աշելու.

Աչքս քեզի համար կ'ալաղէր.

Աչքն ինչքան մենծանայ, ունքից վեր չի բարձրանայ.

Աչքի տեսնելն հաստատ է, քանց անկաջի լսելը.

Աչքի չ'տեսնելը, անձի կուտութիւն է.

Աչքից էլ պրծանք, աչքացաւից էլ.

Ապրիլ կայ էրկաթ է, ապրիլ կայ արծաթ.

Աջով տուր, որ ձախով առնես.

Աջողութիւնն ու ձախորդութիւնը աղբէր են.

Առաջ գլուխը, յետոյ ոտքը.

Առաջ մեղի, յետոյ մերոնց.

Առաջ մորթուս, յետև որդուս.

Առաջ մտածէ, յետոյ սկսէ.

Առաջի խօսողը չ'գիտէ թէ յետինն ինչ կասէ.

Առաջ ասեղը քեզ խրէ, յետոյ մախաթն ընկերիդ.

Ա՛ռ վեց շահին, ելի քաւորութիւնէն.

Ա՛ռ քու մեռել, տուր զիմ փիլոն.

Առանց իշի գլուխ հարսնիք չի լինի.

Առանց լսօրօզ էլ լուս կեղնենք.

Առանց Աստուած բան չի լինի.

Առանց չալելու կ'խաղայ.

Առաւօտուայ արեւն ինչ տաքացրեց, թէ իրիկուանն ինչ տաքացնէ.

Առաւօտուայ շառը լաւ է. քանց իրիկուայ խէրը.

Առուովը որ մէկ անգամ ջուր է գնացել, էլի կերթայ.

Ասել են առւտուր, ոչ թէ առուկուլ.

Ասեղ կերած շուն է դառել.

Ասի որ լսես, չասի որ իմանաս.

Առողին էլ լսող է պէտք.

Աստուած գէշ մարդի երեսին փշով ծեծէ.

Աստուած դարտը նրան տայ, որ դարմանը գիտէ.

Աստուած մատաղը տեսնի, էն գետրայ փէտը կուտայ.

Աստուած կանչողը մաղբուն չի մնայ.

Աստուած հալալին կուտայ.

Աստուած սարը տեսնի, ձունը կ'դնէ.
Աստուած փլաւն ում է տուել, իշտահն ում.
Աստուած Թշնամուս շանց չ'տայ
Աստուած քու տունդ դավուլ դուռնով քանդէ,
Աստուած որ տայ, չի հարցնէ ում աղէն ես.
Աստուած որ տայ, ոչ ծախն կաշէ, ոչ շիտակին.
Աստուած որ տայ, ոչ աջին կաշէ, ոչ ձախին.
Աստուած որ կամենայ, չոր քարիցն էլ դսմաթ կուտայ.
Աստուած մենծի շուաքը մարդի գլխից անպակառ անէ.
Աստուած մենծի պակսութիւնը չտայ.
Աստուած խեղքն ընծի է տուել, դուլվաթը քեզի.
Աստուած իշտահն ում է տուել, փլաւն ում.
Աստուած մանկութեան մեղքը երեսը չ'տայ.
Աստուած հախը նըհախին չտայ.
Աստուած դատաստանը քաղցը էնէ.
Աստուած երկէն ձեռքը չ'կարճացնէ.
Աստուած գիտէ, Թէ գառն ումն է, ուլն ումը.
Աստուած մարդի տեսածից չ'գրկէ.
Աստուած մեղրամոմ ուզողին մեղրամոմ կտայ, ճրագուէ մոմ ուզողին
ճրագուէ.
Աստուած մարդի հըը սրտից չ'տանի, ամօթն երեսից.
Աստուած նըհախ շառից ազատէ.
Աստուած մէկ, հազար ու մէկ անուն.
Աստուած հազար ու մէկ դուռ ունի, հազարը փակէ՝ մէկը կ'բանայ.
Աստուած էս ձեռը մէկէլին էհտաջ չանէ.
Աստուած դարտն էն մարդին տայ, որ դեղը գիտէ.
Աստուած տայ էնքան ապրի, որ ճանճ էղնի պատից կանի.
Աստուած չարը խափանէ, բարին առաջնորդէ.
Աստուած գէշ մարդին բոր տայ, ըղունկ չ'տայ.
Աստուած հոգի է տուել, չի կարող առնիլ.
Աստուած պահած գառը՝ գէլը չի ուտիլ.
Աստուած լուսը հասնի.
Աստուած արու և էգ արար, վարդապետներին ո՞վ արար.
Աստուած որ մէկի տունը քանդէ, առաջ խեղքը կառնի.
Աստուած պծխելով փոր չի կշտանալ.
Աստուած կը հանէ անգամը.
Աստուած քշփորելով մարդ չի լիանայ.
Աստուած անուշ բան չկայ, որ շատ ցաւեց, հանեն դէն կ'զցեն.
Արարի արուն խօմ չէ.

Արած ցեխին մէկ փարշ շուրն էլ հերկք է.
 Արաղը թարկել, ուսմ կ'իսմէ.
 Արեն 'ի մուտ, ժամն 'ի կորուստ.
 Արի մեր մէշէն, սովրի մեր փեշէն.
 Արունը արնով չեն լուանայ.
 Արաը խախուտ, մահանէն կարկուտ.
 Ա'րտ, քու բուսող ըսա, թէ չէ մեր դամթը Հնդստանից կուգայ.
 Արան է թուրքացել.
 Արեւ գէշ տեղ է մթնել.
 Արեւ երգկից թռել է.
 Արջը գէլի փայ դառաւ, նրա բանը խարար էլաւ.
 Արջն իր անէն կ'զոռայ.
 Արջը խաղով էլաւ, տանձը մտիցն ընկաւ.
 Արջը տանձին չ'հասաւ, ասաց կենայ իմ հօր խէրին.
 Արքայութիւնը իշի տեղ չէ.
 Աւել պակաս Ստուաժ հաւսարէ.
 Աւելի մալը փոր չի ծակէ.
 Աւտորանը տուեց, տամբուրէն առաւ.
 Բանի վախտը թող փախնեմ, հացի վախտը գամ պուպուզիմ.
 Բանն անելով, էջը քշելով.
 Բանն արա, յետոյ պարծենցիր.
 Բանն ո՞վ անի, ես ու դու. հացն ո՞վ ուտի, ես ու դու.
 Բաղնիսից անքրտնել չեն դուրս գայ.
 Բանուրի մանգաղ գողցող է.
 Բան ասմ, բան հասկանանք.
 Բանը որ կայ էշ է, քշելով պտի առաջ տանես.
 Բարեկամի հետ կերուխում արա, առուտուր մի անիլ.
 Բարկացող մարդը շուտ կ'ծերանայ.
 Բարեկենդան օրեր է, խելքներս կորեր է.
 Բարեկամացանք՝ բարեբարացանք.
 Բարեկամդ շատ արա, դոնախանէդ մէկ արա.
 Բարձը կակուղ է, ընտուր է տաղ արել.
 Բարեւ բանձրանայ, արեւ ցածրանայ.
 Բաբին բանձրանայ՝ քեզ տակով անի.
 Բեր ստակ, որ բանն անէ խտակ.
 Բերանդ անկաջներդ է հասել.
 Բերան չէ, տաճար է.
 Բեր էն աջը, որ բռնէ խաչը.
 Բզի գլխին բռունցքով չեն տալ.

Բիզը բռունցքի հետ գլուխ չի ելնի.
Բիճն իր կնուները կուղէ.
Բսլոր լօսքը տանձի գլխին է.
Բսղաղ, ամի բողաղ, ինչ որ տեսնես կը դողառ.
Բողազդ բերնէդ ցած է.
Բուլբուլն իր դարտը կուլա, ագռաւը դայ—դայ կանի.
Բողկի նոսրը լաւ է, քանց սրիւր.
Բողկը սրբան սէհրակ ընի, էնքան գլուխը մենծ կ'ըռնէ.
Բուկը գլուխն է ծեծել.
Բուրդ դրեց, բամբակ գգեց.
Բուրդ ու բամբակ չեմ, որ գդես,
Բուրդը բարեբարն ելաւ.
Բրդի հոխէն փարէմ է.
Բրդին տալով հախից կուգայ.
Բրուտը կժի ունկը որ կողմն ուղէ, էն կողմը կը դնէ
Բրուտի տանը կուծ' չի ընի.
Բօշէն փաշայ չի դառնայ.
Բօշի պէս լօսքը ջէրը հաղիւր է.
Բօշի պէս հաղար տաշտից հաց է կերել.
Բօշի հարս գլմանի.
Բօշին էշ վրայ չեկաւ, մեղի տուն.
Բօստանչուն սերմ չեն ծախի.
Գաթէն ծոցդ պաս պահէ.
Գառը գարնան, ձունը ձմռան.
Գառը գիլու բերանն է ընկել.
Գառը գիլուն պահ են տուել.
Գառից շուն ծնանի, շնից գառ.
Գառն ու գէլը մէկտեղ կարածեն.
Գառն ու գէլը որ իրար աաստ գան, վայ գառի օրին.
Գարի հաց, թթու թան, պապէն ուտէ՝ էրթայ գութան.
Գարնան գառն է գովելի, աշնան հաւը.
Գդալ գդալ թօփ է արել, շերեփ շերեփ դուս կտայ.
Գդալով առայ, շերեփով դուրս տուի.
Գեղ գեղի վրայ կլնի, տուն տան վրայ չի ընի.
Գեղ մտնելիս խաբարը պտտիլցն առ.
Գեղ կայնի, գերան կը կտարէ.
Գեղ նստեր, գաւառ կ'հաչէ.
Գեղացի է, մարդ չէ,
Գեղացու գեղեցիկը շատ կայ.

Դեղինն որ քաղաք էրթայ, ֆարսերէն կ'հաշէ.

Դեան անցիլ է, առուին կ'իսկողուի.

Դեախնը ձէնը տեղ կ'հասցնէ.

Դղերը քեօլվի վլան է.

Դէլն ուր էլ որ էրթայ, էլի գէլ է.

Դէլն ամալ օրը կուրախանայ.

Դէլն ընկաւ սուրուի մէջը, վայ մէկի արեւջը.

Դէլ եղայ ուրիշի գառը կերայ, քեշ թնշ արի.

Դէլերու չը կերած՝ հօրն ու մօր հոգու հաց.

Դէլից փախաւ, արջի ճանին ընկաւ.

Դէշ գրկիցը մարդի հաջաթի տէր կանէ.

Դէշ խապարը թէղ տեղ կըհասնի.

Դէշ լեղուն, ածելուց սուր է.

Դըմրգմրան ջուրը մարդ չի լեղդէ.

Դժի աղունն Աստուած կաղայ

Դժի համար ամեն օր նոր տարի է.

Դժից դրուստ խաբար.

Դիժ աղջիկը խելօք հարս կլնի, դիժ հարսը խելօք կնիկ.

Դիժը գնաց հարսնետուն, ասաւ էս լաւ է քանց մեր տուն.

Դիժը գժին տեսաւ, իր գժութիւնը թարկ արաւ.

Դիժը չի ամանչի, գժի տէրը կամանչի,

Դիլի գլխին աւետարան կարգացին, ասաւ թէղ արէք ոչխարը գնաց.

Դիլի շիինքն ընդուր է հաստ, որ իր բանն իր ձեռով է տեսնում.

Դիլի բերանը ջիկեար մի քաշի.

Դիլի աղբրութիւն մի անի.

Դիլի ձազը տամաղլը չի լինի.

Դիլի անունն է ելիլ, աղուէսը աշխարհք քանդեց.

Դիտենալը բան չէ, պահելն է բան.

Դիտես թէ մէջ լօշին հալլամ կայ.

Դիտենայի պապս կը մեռնի, ծախէի գինը կուտէի.

Դիտուն աղուէսը ջուխտ ոտով տուգախ կընկնի.

Դիտունին գերի, անգէտին սիրելի մի լինի.

Դիտունի հետ քար քաշելը հեշտ է, քան անգէտի հետ փլաւ ուտելը.

Դինի խմողը կ'հարբի, կռիւ գնացողը կ'մեռնի.

Դինի է՝ թան չէ, ամեն մարդի բան չէ.

Դինի, խմէ ու քնի.

Դինի, էրմանն գինի.

Դինի խմողը՝ գողութիւն էլ կանի.

Դլխիս տալու տէրն ես, աչքս դուրս գալու տէրը չեմ.

Գլխիս գիրի աւետարան մի կարգայ.
Գլուխդ չը հաւքած տեղը, ջանդ մի ներս տանի.
Գլուխը ամէն բանից դուրս կգայ.
Գլուխ չէ, գլխի պատիժ է.
Գլուխ քիւլլահ տեսար, քնւրդ կարծեցիր.
Գլորաւ խուփը, գտաւ պուտուկը.
Գողդ նստիմ միրուքդ փետեմ.
Գող, սիրտը դող.
Գող կատուն պառաւի կողքին կը նստի.
Գողը մէկի մեղքն առաւ, կորցնողը հազարի.
Գողը ունգից էլ մաշուր կանի.
Գողը գողէն գողացաւ, Աստուած վերէն դարմացաւ.
Գողն լինչ կուզէ, մութ գիշեր.
Գողն որ տանից ընի, եղն երգկից կ'հանէ.
Գործելուն հոգի տուողն Աստուած է.
Գոմը քնել է, Մուլթան Մուրատ երազում կ'տեսնի.
Գոմշատիրոջը կաշու գինը կտան.
Գոմշատիրոջը կաշի փոխ կտան.
Գոմէջ պտի մորթես, որ արուն դուրս գայ.
Գոմչի լէն ճակտին դուրբան, որ երեսդ պարզ է արել.
Գոգս նստել միրմուրս կը փետես.
Գունամ հալվի համար, բօլուկմ մեռել պոչիցն է կապել.
Գնա մեռի, արի սիրեմ.
Գրակալով ծեծեցին չամանչեց, թուք ու մուրն լինչ պտի անէ.
Գրբացին խարել չի ընի.
Գրքի մէկ երեսը կը կարգայ.
Գրքից փոխ առածը թէգ կը կարդացուի, քան դրոսից գնածը.
Դաբաղը ուզած կաշին գետնէ գետին կ'զարկէ.
Դալլաքուլթինը իմ գլխիս պտի սովրի.
Դանկին մի նայի, կոթին նայէ.
Դանակը ոսկուռին է հասել.
Դանակը եղի քովը կ'տանեն, ոչ թէ եղը դանակի.
Դամբշու տունը խաշրկաթ չի գտնուի.
Դավա է ամէն մարդի դուռ էլ կ'չոքի.
Դավին հեծնել կուզէկուզ ման գալ չի լինի.
Դավէն իրան բոքիկ չատ է տեսել.
Դարտ անողին՝ դարտը չի պակսի, քէֆ անողին քէֆը.
Դարմանի տակի ջուր է.
Դարմանը ասենք քուկդ չէ, դարմաննոցը խօմ քնկդ է.

Դարտակ կարասը մենծ ձէն կտայ.
 Դարտակ փէտին շուն չի հաշի.
 Դարտակ կարասը լիքը կճճին պտի զարկեմ.
 Դարբնին դանակ չի ընի, ջուլհակին պատանք.
 Դավին փուշ է պէտք, թող վիզը երկնցնէ.
 Դեք դարբնոց չէր էրթայ, զօռով տարան.
 Դմակ չի ուտէ, թէ ոչխարի ետեկն մօտիկ է.
 Դմակով ոչխար ես, քու ետեղ ծածկէ.
 Դու ինձ պահէ բողջամիջի, ես քեզ պահեմ մարդամիջի.
 Դու վզդացրու, նա կ'ողզացնէ.
 Դու պղտիկ, մենծ երազ կ'տեսնես.
 Դուռը մենծ բանալը հեշտ է, պղտիկցնելը դժար.
 Դուշմանիս տաշտը մի հաց չընի.
 Դուռդ փակ պահէ, դրկցիդ գող մի բռնի.
 Դուրսը սուրբ, տունը սատանայ.
 Դու էս սանտրին կտաւ չունիս.
 Դուս չի էկի ճրագ կընցու, օր դուս էկաւ աշխարհք կընցու.
 Դրկցի պագածը չեն առնի, ուրիշի սիրածը կառնեն.
 Դրկցի հետ թէկուզ մարդի կախեն.
 Դրկցի հետ սե օրը տօն է.
 Դրկցի հակիթը հեռուից մենծ կերևայ,
 Դրկցի հաւը, դրկցի աչքին դադ կերևայ,
 Դրկցի աշխատանքին, ոչ թէ ունեցածին թամահի.
 Դրկցիդ համար մէկ ուղէ, որ Աստուած քեզ երկուսը տայ.
 Դրուստ խօսողի գտակը ծակ կ'լինի.
 Դրուստ խօսողի ձին թամքած պտի ընի, որ փախչի
 Եադը գնալ գալով կ'բարեկամանայ, բարեկամը հեռու մնալով կը
 եադանայ.

Եայանը ձիաւորի վրայ կ'իսնդայ.
 Եառ պտի բլի, որ ձոր լցուի.
 Եարանը եարա կը բանայ.
 Եզը վերցնեն, տակը հորթ ման կգան.
 Եզը վեր ընկնելիս, դանակաւորը կ'շտտանայ.
 Եղի բեռը որ չը ծռուի, քարը դարիբութիւն չի գնայ.
 Եթում փիւսկիւ է պէտք...
 Եթումին հաց տուող չի ընի, խրատ տուող շատ կ'լինի.
 Ելած աչքը տեղը չի գայ.
 Եղ ունիս, գլխիդ քսէ, բաքմաղ ունիս սրտիդ.
 Եղ ու մեղը չան տկուսն է.

ծղն ելաւ՝ մոխիրը տարաւ.

եղ ու հաւելթից խաբար տուր, ձուածեղ շինելն իմ բանն է.

եղ ու հաւելթը քեզնից, ձուածեղդ եփելն ինձնից.

եղը թանկ է, ճմուռն էժմն.

եղը կերաւ, մոխիրը պռնկներուն քսեց.

եղիան փլաւ չի ուտէ.

եղբօր որդի՝ իւր որդի, քրոջ որդի, շան որդի.

ես փաշայ, դու բօշայ, բարեկամացանք՝ բարեբարացանք.

ես գիտեմ թէ մարդ ես դառել, դու մի ասի մարդակ ես.

ես քու կապովդ խեղդուայ.

ես տանձ եմ ասում, դու գանձ.

ես քուն՝ մեղքս արթուն.

ես աղա, դու աղա, մեր բնադունն ո՞վ աղա.

ես էն օձի փուշը չեմ, որ հեշտ կուլ տաս.

երազում սովածը հաց կը տեսնի, ծարաւը ջուր.

երեխին բան խոստացար՝ պէտք է կատարես.

երեխի ձեռի հացը շանը չեն տալ.

երեխին բանի դիր, հետը գնայ.

երեխի փորացաւը, երեխէն կիմանայ.

երեխին ասին ընչի՞ ես լալիս, ասաց ընդուր, որ խօքս անց ա
կենում:

երեխէն մըհանայ, մէրը կշտանայ.

երեսս ալրոտ տեսար, ջաղացպան կարծեցիր.

երես տուինք, աստառ էլ կուզէ.

երեսից մէկ լու վեր ընկնի, հազար կտոր կլնի.

երկաթը տաք տաք կ'ծեծեն.

երկաթն իմը, անծողն իմը, քու թախքաթուխքին ինչ եմ տալիք.

երկէն մարդի խեղը ծնկներումը կլնի.

երկնքի պարտքը գետնին չի մնայ.

երկնքից մէկ քար է կախած, ով իրան չը հաւանեց գլխին կընկնի.

երկու գոթին մի խելօք է պէտք.

երկու ձեռն եմ արել մի գլուխ, էլի չեմ ապրում.

երկու էրնէկ մի տեղ չի ըլնի.

երկու ժամի լուսարար, մէկին սևերես.

երկու ձեռը երես կը լուանայ, մէկն ինչ կանի.

երկու աչքը մէկ գրողի բադալ է.

երկու շահուն չըհաւնողը, աբասի պտի հանէ.

երկու շուն կռուելիս, ճամբորդի բանը կաջողի.

երկուսն էլ մի ոչխարի կոճի են.

Երկուսն էլ մէկ սանտրի կտաւ են.
Երուսաղէմ գնացինք, քօռ վարդապետի ձեռ պաշեցինք.
Երուսաղէմ շուն չկայ.
Եփած կերակրի վրայ՝ պաղ ջուր չեն ածի.
Երայ աղամայ էշ ա դառել.
Եօրդանիդ գեօրայ ոտդ մեկնի.
Ջաբուն կովը նախրի անունը մուռտառել ա.
Ջանգակի ձէնը հեռուից անուշ կգայ.
Ջարարի կիսից յետ դառնալը լ էր է.
Ջարկան եղին Աստուած պող չը տայ.
Ջայումին Աստուած պատիժ տայ.
Ջանիաթ, դանիաթ, գնա բանի՝ կաց ըռհաթ.
Ջանիաթը որ կայ, օսկէ բիւզդուկ է.
Ջանիաթքեարը ընշանք ճաշ որ քաղցած մնայ, ընդուց յետը կը
կշտանայ.
Ջանիաթքեարի մէկ օտը կտրած պտի ըլնի.
Ջառի դադըր դարկարը գիտէ.
Ջոնքչի սիրած փէսին, աները կատէ.
Ջուռնաշու կնկան հարցըին, թէ պար խաղալ գիտե՞ս, աօաց բան ու
գործս ինչ է.
Ջուտը օսկին՝ բովի մէջ բալլու կանէ.
Էդ բերնովդ պտի սուրը Կարապետ գովաս.
Էդ հաթաթէն ձեր կովին տուր, որ կաթ տայ.
Էդ քեզ խրատ, որ էլ չը ցանես կտաւատ.
Էժան մսի շորովէն չի ուտուի.
Էժան մսի շորովէն շունն է կերել.
Էլի ձագը, պատի ծակը.
Էլի աչքը մարդի լոյս չի տայ.
Էլի էն ջուրն է, էլի էն ջաղացը,
Էլի հացը փոր չի կշտացնէ.
Էծը կտաւին դուրս.
Էծը որ գէլը չը տանի, Երուսաղէմ կերթայ.
Էծը սատանի հօրօղբօր տղէն է.
Էծն իր ոտովը կը կախեն, ոչխարն իր.
Էծն իծու համար լաւ է, քանց մի սուրու ոչխարը.
Էնպէս ծիծաղի, որ ես էլ ծիծաղեմ.
Էն կշտին ինչ ասեմ, որ քառսուն անօթու հախից չի դայ.
Էն հանաքին ինչ ասեմ, որ կէսը դորթ չէ.
Էն ջրիցը վախեցի, որ ոչ խշշում ա, ոչ թշշում.

էն վաղ էր, ինչ էշը կաղ էր.
էն օձի ձագը չէ, որ պահես մենծացնես.
էշը որ լաւ է ըլնէր, տիրոջ դուռը կը սատկէր.
էշը դարու հորն է ընկել.
էշը ասենք թէ էշ է, յիմաքն իշիցը գէշ է.
էշը ծախէ, չճ-չճ-էն պրծի.
էշը էլի էն էն է, փալանն է փոխել.
էշը նստել, իշոն ման կուգաս.
էշը չի ուտուի, համա գինը կուտուի.
էշը մատաղ չի ըլնի, էշագինը հօ կլնի.
էշը դատի, ձին ուտէ.
էշը որ պոչ չունենայ, կասեն քուռակ է.
էշը որ մի տեղ ցեխն ընկաւ, էլ էն տեղովը չի անցնի.
էշից դարունը չեն հարցնիլ.
էշ կերել է, էշ մենծացել.
էշի գերեզմանը գիլու փորն է.
էշն ընկաւ դարու հորը, ասաւ էս լաւ է քանց մեր ախոռը.
էշն լինչ գիտէ նուշն լինչ է.
էշն իշի մօտ կապես, կամ առոցը կ'սովորի կամ փառոցը.
էշն ի փալան մարդն ի հալաւ.
էշն իրայ սատիլը կուգէ, թաք տիրոջը դատը ըլնի.
էշն իր չ'կերած խոտն որ ուտէ, գլուխը կուռի.
էշն լինչ է, որ մութ տեղը դարի ուտէ.
էշն իր մտին, տոպրակն իր ճտին.
էշն ինքն է, խոտն ուրիշի առաջ կ'դնէ.
էս պատին, էս ծեփն էլ հերիք է.
էս էլ խառնենք փառք ի բարձումին.
էս էն սատանէն չէ, որ մէկ խաչակնքելով հալածուի.
էս էն դէը չէ, որ մէկ սուրբ աստուածով ռադ ըլնի.
էս օրուայ խօսքը, էգուցվան կարմունջ է.
էսքան յիմարին, մէկ խելօք պէտք է.
էրթանք սաղին, էղաւ՝ լաւ, չէղաւ՝ քօռը հաղիւր է.
էրկան քօղ հարսին, մի ասի եաշմաղդ կարճ է.
էրնակ էն տղին, որ հէրը դժոխք կերթայ.
էրված սրտին սխտոր մի ցանի.
Ընկած եղի դանակաւորը կ'շատանայ.
Ընկած մարդի կանգնելը դժուար է.
Ընկածին ետքան չեն ըլնի.
Ընկերդ գտիր, հետը խաղայ.

Ընկերդ գեղից վեր առ, հացդ տաշտիցը.
Ընչանք երեսէն լաց չընի մէրը ծիծ չի տայ.
Ընչանք հաստը բարակի, բարակի հոգին դուրս կգայ.
Ընչանք հերթը մեզ հասաւ. լիսը վրայ էկաւ.
Ընչանք շառը միտք չանես, խէրը չի գայ.
Ընչանք չգայ յետինը, չի յիշուիլ առաջինը.
Ընչանք ամպը չը գոռայ, անձրև չի գայ.
Ընչանք դու էդ հասկանաս, ուղտի պոչը գետնին կ'հասնի.
Ընչանք մարդի սիրտը չ'ցաւի, աչքերից արտասունք չի գայ.
Թագաւորն էլ Թագի լայեղ պտի.
Թագաւորութիւնը որ ինքն իրան չ'քանդուի, քանդող չի ընի.
Թաղին էլ շուն է, շունն էլ Թաղի
Թաղին էն Թաղին է, մենակ չուլն է փոխել.
Թաղած մեռելդ, քեզնից առաջ տուն հասաւ.
Թաղած մեռելը, Թաղած օրը կուլան.
Թամբուլութենէդ իշուն քեռի կսես.
Թարս մարդը իր Թարսութիւնը կանէ.
Թափած բանը, տեղը չի լցնէ.
Թելը որ բարակեց՝ կը կտրի.
Թէ որ ոտքիս տեղ կանեմ, տես Թէ գլխիդ ինչ կանեմ.
Թէ Աստուած չաջողէ, Թէզ վեր կենալը սուտ է.
Թէ վառեմ, Թող պլրթա (տրաքուի).
Թէ Աստուած չօգնէ, վիզ ծռելը բոշ բան է.
Թէ դու սատանէն ես, ես էլ պոչն եմ.
Թէ փող ունես, սրտումդ էլ եղ ունես.
Թէ խաչն իմն է, զօրութիւնը ես գիտեմ.
Թէզ ճամբայ ելնողն ու Թէզ կարգվողը չեն փոշմանի.
Թէկուզ էրած, Թէկուզ կերած, մէկ է.
Թթու Թան, բազկէ Թթու, հա՛ կեր, հա՛ ղկռտայ.
Թմբուլիկ իշուն, բեռն ապրեշում.
Թող սե ընի, բօլ ընի.
Թող փորս կուշտ ընի, Թող ասեն անօթի շուն,
Թուղթը շուռ տուր արասին կուլ տուր.
Թունդ քացախն իր տիկը կ'պատռէ,
Թունաւոր օձի գլուխը քանի շուռ ջարդես օգուտ է.
Թունդիլը տաք տաք, հացը կողը կտան.
Թուրքն անիրաւ, խօքերն իրաւ.
Թուրքին ընչանք չ'ծեծես, ղոնախայ չի դառնայ.
Թուրքին ընչանք չ'ծեծես, հախդ չի տայ.

Թռչուն կայ որ միտը կուտեն, Թռչուն էլ կայ՝ որ միտ կուտէ.
Թրի կտրածը կ'սաղանայ, լեզուինը չի սաղանայ.
Թքելը մէկ ամօթ է, լիզելն էրկու.
Թքէ բուռս, դարկեմ երեսդ.
Ժամ քանդելը լաւ է, քանց աղջկայ անուն կոտորել.
Ժամը հօքս պտի, հարսանիքն աղբօքս.
Ժամանակն արծաթ է, ամեն վախտ ձեռք չի անցնիլ.
Ժամի դուռը բաց է, շունն էլ պտի երես ունենայ Թէ ոչ.
Ժամիցը ես եմ գալիս, ողորմի Սատուածը գնւ ես ասում.
Ժնգժնգացող մարդից փախիլ.
Իմ խաչիս զօրքը ես գիտեմ.
Իմաստունի հետ քար քաշէ, յիմարի հետ փլաւ մի՛ ուտի.
Իմացել է որ Խորասան խալի կ'գործեն, լէնքն ու երկէնքը չի գիտէ.
Իմացել են, որ Ալին մեռել է, բայց չեն իմանում, Թէ որ Ալին է.
Իմ տանս ծառայ, ուրիշին աղայ.
Իմ չը գնացած դրախտը, Թող իշանն էրթան.
Իմ ու քուն, տուն է քանդում.
Իմ հալին, նրա տաճինգ տալին.
Ինաստ ինաս է, անունս քօռ Մուրատ.
Ինձ տես՝ քեզ լաց, օրտեղ ես՝ դայիմ կաց.
Ինձնէն ելեր, ինձի լող խրատ կուտայ.
Ինձի համար կրակ, ուրիշի համար՝ ճրագ.
Ինձի չի հաւատում, իշին է հաւատում.
Իննը չ'տուած, տասը ձեռք չի անցնի.
Ինչ էծն արաւ Թիրիմին, Թիրիմն արաւ էծին.
Ինչ կասես, էն կ'լսես,
Ինչ կ'բրդես, էն կ'խրթես.
Ինչ կ'ցանես, էն կ'հնձես.
Ինչ տեսել էինք տեսել, քօռ հրեշտակ չէինք տեսել.
Ինչ կամիս ինձ, Սատուած կամի քեզ.
Ինչ կուգես արա, Պօղոսը Պետրոս չի ըլնի.
Ինչ կանեմ աշխարհքի մալը, որ ոտնամանս նեղ է.
Ինչ չէր տեսել պատէն կախ, հիմի տեսաւ ճակատէն կախ.
Ինչ կտառ ձեռնով, կտառնառ հողւով.
Ինչտեղ փորդ չի կշտանալ, անօթութիւնդ մի՛ յայտնիր.
Ինչտեղ գինի, ընտեղ քնի.
Ինչտեղ հաց, ընտեղ կաց.
Ինչտեղ պանիր, ընտեղ բանիր.
Ինքը չկայ Թիդ ու կէս, արարմունքը գաղ ու կէս.

Ինքը քուն, մեղքն արթուն.
Ինքն հոտած է, հէնց գիտէ բունն է հոտած.
Ինքն իրան վեր ընկնողը, լաց չի ընի.
Իշիցը չեն կարող ինաղը հանել, փալանին են ծեծում.
Իշուն նստելը մէկ այիպ է, իջնեն երկու.
Իշուն հարսնիք կանչեցին, առաց. — հալըաթ ջուր կրելու են տանում.
Իշու քացուցը մի խռովի.
Իշու բեռն ինչքան ծանտը ընի, էնքան երիշը կաւելացնի.
Իշուն հարցրին ինչ մարիֆաթ ունիս, պոչը վերցուց դռաց.
Իշուն գէլը կերաւ, գէլն էլ մի գէլ ընէր, ո՞վ դարտ կանէր.
Իշուն նստի, որ ձիուն հասնես,
Իշուն գարի տուր, թէ կուտէ՝ էլի տուր.
Իշուն աչէ, որ չարւորեր բաղնիք կերթայ,
Իշուց վեր արի, խօսքից յետ մի մնայ.
Իշուց վեր է ընկել, չօշ չօշը չի թողնում.
Իշտահը ատամի տակին է.
Իսանի աչքը մէկ բուռ սի հողը կը կշաացնէ.
Իրան համար քնում է, ուրիշի համար երազ տեսնում.
Իրան աչքի գերանը թողած, ուրիշի աչքէ չօփն է ման գալիս.
Իրան հացն ուտում է, ուրիշի վրէն խօսում.
Իրան դատրը չիմացողը, էլի դատրը լնչ կիմանայ.
Իրան ժամ չի անէ, ուրիշին պատարագ կանէ.
Իրան գլուխը չի կապէ, կերթայ հարսնիքտունը հարսի գլուխը կը կապէ.
Իրան կալը թողած, ուրիշի կալը կ'ծեծէ.
Իրան ոտով եկած դոնաղը՝ պատիւ չի ունենալ.
Լալն էլ է աղաթ, էրթալն էլ.
Լալու մեր էշն է, որ պոչ չունի.
Լակլակի ումբըր, լախլախով կանցնի.
Լաւ տղէն ընկերիցն է մաշուր.
Լաւ ձագը ձոււմը մաշուր կանի, լաւ տղէն օրօրօցումը.
Լաւ ձին եմը (կերակուր) կաւելացնէ, վատ ձին քօթակը.
Լաւ եղը լծան տակին բալլու կանի.
Լաւ լողնողը վերջը ջրի փայ կլնի.
Լաւ դալլաք ես, քու միւրուքդ վեր արա.
Լաւ հաւը իրայ ձագերի վրայ ման կգայ.
Լաւ հնձուորը դաշտումն էլ կ'հնձի, սարումն էլ.
Լաւ վարպետը առանց պատանք կ'մեռնի.
Լաւ է մեռնիս, քանց ծերանառ աղքատանառ.
Լաւ է գէշ ասեն, քան թէ էշ.

Լաւ է մէկ անգամ Աստծուն աղաչել, քան հարիւր սրբի:
Լաւ է գիտուն մեղաւորը, քանց անգէտ արդարը:
Լաւը գէշին, գէշը լաւին՝ գրուած է:
Լաւութիւնն արա ջուրը գցի, ձուկը չիմանայ, Աստուած կիմանայ:
Լեզուդ էլ որ չլնի, ագռաները աչքերդ կ'հանեն:
Լեզուն տակը ոսկոռ չունի, որ սուտ խօսելիս ծակէ:
Լեզուն դանակից սուր է:
Լեզուի պարաքը՝ խէր խօսալն է:
Լեզուիդ լեզու չի հասնի, անկաջիդ խօսք:
Լեռ քարը լաւ է, քանց անգութ սիրտը:
Լէն օրին, նեղ օր էլ կայ:
Լէնին ճար կայ, նեղին ճար չկայ:
Լուսն ելած վախտը, էշը կորցրելը:
Լսողաց կմ, տեսողաց չեմ:
Լօ Լօ, Լօ Լօ, քրդի տղին էլ Լօ Լօ:
Խալին վերուցէք, խսիրը փռէք:
Խալիս աչքը քեզ լոյս չի տայ:
Խալիս վրէն չուն կը հաշայ, մեր վրէն կատու:
Խալիս բերանը ջուլի բերանից մենծ է:
Խաղ շատ գիտեմ, ձէնս չի գայ:
Խաղաղութիւնը գերեզմանումն է:
Խաբուանք դամուշխմ սիրեցինք, օխտը տարի մուր չուցինք:
Խաշին առաւ տակս ոսկի է, շերեփն առաւ ես ուրախից կուգամ:
Խաշը տէրը զօրաւոր կանէ:
Խանչալիդ քարը հօ վեր չընկաւ:
Խաւիծ—խաւաւորիծ, պապէն ուտէ ընկնի դաից:
Խելառի հացը՝ խելօքի փօրը:
Խելառի համար ամէն օր տօն է:
Խելառն ըսաւ, խելօքն էլ հաւատաց:
Խելօքը մինչև կ'մտածէ, խելառը տղին կ'պսակէ:
Խելքէ թեթեւ, ոտքէ չափուկ:
Խելքը հասակումը չէ, գլխումն է:
Խելքը բնովի է պէտք, ոչ թէ գնովի:
Խելօքին մէկ, խելառին ինչքան կուգես:
Խեկն խրատ, սեկն սապոն:
Խէրը խիար դառաւ:
Խէրն արել ես՝ կարմնջովն էլ անցկացրու:
Խիարը ծուռն է դուրս եկել:
Խմոր ուտելիս դավա կ'լնի, բեռ տանելիս աւանակ:

Խնդրոտ քթին ծուխն էր մահանայ:
 Խնկով մոմով արքայութիւն դնալ չի ըլնի:
 Խնոցիդ հարէ, աղայ նշանելը քու բանդ չէ:
 Խոզի գլուխը խալընին չի կայնի:
 Խոզն առաց, ճուտերս որ շատացան, պարզ ջուրը գլխիցս կտրուեց:
 Խոնարհ մարդից Աստուած էլ հազ կանէ, մարդն էլ:
 Խորթ մօր եփած՝ կերակուր է դառել:
 Խորհուրդ մարդկան, կամք Աստուծոյ:
 Խունկ ու մոմով սուրը Կարապետ կ'խաբես:
 Խունկ ու մոմով ման եկայ, անջախ դտայ:
 Խունկ ու մոմ էի սրբերին, ձուլթ ու ծամոն եղայ լըբերին:
 Խոփդ սուր է, հանդը բաժանովի է:
 Խրատ ունիս գլխիդ տուր, սապոն ունիս շորիդ:
 Խփած աչքին բէֆայ չկայ:
 Խօսքը էշ հեծնելը չէ, խօսքը վեր գայն է:
 Խօսքը մենծինն է, ջուրը պստկինը:
 Խօսքը խօսք առաջ կ'ըբրէ, հալապին՝ կտաւ:
 Խօսքը թէզ վեր կենալը չէ, խօսքը Աստծու աջողելն է:
 Խօսք կայ՝ որ մարդի սարի գլուխը կ'հանէ, խօսք էլ կայ՝ որ ներքե
 կ'ըբրէ:
 Խօսքը ցան փռելը չէ, մարիֆաթ թօփ անհն է:
 Ծակ բուկ է, ինչ լցնես ներս կերթայ:
 Ծակ հլունը գետնին չի մնայ:
 Ծաղիկը թփի տակը վեր կընկնի:
 Ծանաթ կեցիր, լիտը դաս:
 Ծան ըլնի, որ քամի չ'դիպչի:
 Ծառը որ վեր ընկնի, կացնաւորը կ'շատանայ:
 Ծառը քանի բար շատ ունենայ, գլուխը կախ կը քցի:
 Ծառը կացնին առաց. ընդուր ես կարենում ինձ կտրել, որ կոթդ
 ինձանից է:
 Ծառի տակը պարկելով, մարդի բերան խուրմա չի ընկնի:
 Ծատուրը խաղի կարօտ չէ:
 Ծեծը զբախտիցն է դուրս եկել:
 Ծերանաս, ծերի զազըր իմանաս:
 Ծիծը ծոցի մէջ իրար կ'դիպչի:
 Ծովը գնաց, ծարաւ յետ եկաւ:
 Ծովից մի գդալ ջուր վերցնես, ինչը կը պակսի:
 Ծովն է ընկել, ձեռը փրփրներին է քցել:
 Ծոծրակս բերեմ, տեղը կ'ըբրեմ:

Կաթի հետ մտածը, հոգու հետ դուրս կգայ:
Կաթ տուող կովի պտուկը չեն կտրի:
Կաթուղիկէն մենծ, զօրութիւնը փոքր:
Կալ մտնող աղուէսը, ծեծը պտի շիինքն առնի:
Կալէն ինչ տեսանք, թէ կալատակէն ինչ տեսնինք:
Կալի կուտը, մամին ու պապին հարսանիք:
Կաղ իշին էլ, քօռ նալըանդ կլնի:
Կաղ իշով քարվան է խառնուել:
Կամ գփի հետ խօսել ես, կամ գարի հաց կերել ես:
Կամ աղն է պակաս, կամ մաղը:
Կամաց բանիւր, բայց կամաց մի ուտեր:
Կան նստեր, Մուտուրկան կ'հաչէ:
Կանանչ հաւի հաւկիթ խօմ չէ, որ չճարուի:
Կանանչումն ու կարմրումը կենաս, օխտը պօրտէս հեռու մնաս:
Կայ աշխարհի, չկայ անտպառի:
Կանց պուտը կարմիր չկայ, որ ճղես՝ սիրտը օկ է:
Կանց հա առեմ մէջը մնամ, չէ կասեմ ու կը պրծնեմ:
Կաշառքը մութ տեղը լոյս կտայ:
Կաշառքը ուտողի աչքը կ'քօռացնէ:
Կերան պապերը, թոռների ակէքը հարվաւ:
Կատուները դուրս էլան, մկները հախս էլան:
Կատուի դունչը մօին չ'հասաւ, ասաց էսօր ուրբաթ է:
Կատուին ասին աղբ դեղ է, խորունկ թաղեց:
Կատուին ասին հէրդ է լաւ, թէ մէրդ. առաց, նաճ, նաճ:
Կատուին խաղ է, մկին մահ:
Կատուի մանկղիւր, մինչև մարագն է:
Կարմիր ձուն, դատկին կ'սաղի:
Կատուի մուկ բռնելը՝ իր փորի համար է:
Կարասին ինչ ձէն որ տադ, էն ձէնը կ'լսես:
Կարմնջից անցնելիս փէշերը իրար է քսուել:
Կարկուտը ծեծած տեղը կ'ծեծէ:
Կարմիր կովը իրայ կաշուց չի դուրս գայ:
Կարմիր կովի պէս կաթդ գետին մի կթի:
Կարգուածի աչքով աղջիկ փռ, աղապի աչքով ձի:
Կարօն հաւնաւ Մարոյին, Մարօն չ'հաւնաւ Կարօյին:
Կարմիր գտակ չեմ, որ ում գլուխն ուղենաք դնէք:
Կարպետի չորս պոչը ջրին է տուել:
Կացինը վերցնես, գող շունը կիմանայ:
Կաքաւի երիշ է ուզում ման գալ, դառդառինն էլ է մտեհան անում:

Գետուրս մեռաւ, տեղս լէնցաւ:
 Գեղծաւորութիւնը կէս առաքինութիւն է:
 Գժի առաջը հալա շատ կճուռն կ'զլորի:
 Գիրականայ դանդաճը, երկուշաբթի էլ պէտք կգայ:
 Գծողի ետեւ կայնի, քացի տուողի առաջը:
 Գծուկծմալ չեմ, որ կաշես ուտես:
 Գնկայ բերած փողը դբան զանգակ է, ներս ու դուրս անելիս ճակատիդ կը դիպչի:

Գնկայ մաղն երկէն է խելքը կարճ:
 Գնկայ խելքով նստողն էլ կնիկ է:
 Գնկայ բերած փողը մայա չի դառնայ:
 Գնքելու տէրն եմ, խօս ապրեցնելու էլ տէրը չեմ:
 Գոշտը նստել, բարի գլուխը կուլայ:
 Գովը մեռաւ, խաբը վերցաւ:
 Գովը ջուխտ ոտով հորթի փորին չի կայնի:
 Գովի աղբը՝ սուռղ չի բռնէ:
 Գովը հորթին, հորթը կովին, գլուխը ցաւի տաւարածին:
 Գորկոտիդ միս գտիր, ինձի ումուտ մի անի:
 Գուժ քեզի կասեմ, կուլա գու իմացիր:
 Գուժը արեւի զօրութիւնը չի իմանալ:
 Գուժը ջրի ճամբէն կը կոտորի:
 Գուշտն անթուն մանր կ'ըրգէ:
 Գուկուն բերում է, ջուշուն տանում:
 Գուտ ուզող հաւը, տունը կ'մնայ:
 Գուտը տունը կուտէ, հաւիթը գոռները կածէ:
 Գուռի մէջ չիր ու չամիչ չեն փայ անի:
 Գտաւաւ բերանս դիր, յետոյ պուլիկը դէմ արա:
 Գտրած հացը չի սողանայ:
 Գտրած մատի դեղ ես, էլի:
 Գրակի առաջը, չախմախ չեն զարկի:
 Հա տեսած, հա կերած, մէկ է:
 Հա ուրիկը, հա տուրիկը, հա նախըճին, հա իր կնիկը:
 Հազար կնիկ հաւաքուին, ցաւը ծննդկանին է:
 Հալալ մալը, գէլը չի տանի:
 Հալալ մաղը չի կտրուի, հարամ գերանը կը կոտորուի:
 Հալալթ մէկ օր էլ իմ հէրս կ'մեռնի, ես էլ քեզ փաւ չեմ տայ:
 Հալը հնանայ, տէրը շնանայ:
 Հալընայ շատ ծնաւ, մնաց փիճինայ:
 Համբերէ, տանտէրը բան բերէ:

Համբերութիւնը կեանք է՝
Համ անու կորկոտէն եղանք, համ տանու:
Համ խոտու ժամէն եղանք, համ շինու:
Համ նալին կտայ, համ մերին-
Հայ դէյի հաղորդեցի, որ իմանայի թուրք էր...
Հայհայը գնացել է, վայվայն է մնացել:
Հայը մինչև չը բեզարի, չի նստի:
Հայը ծեծ է Վարդանին, թուրքը ծեծ է Վարդանին:
Հայը հային դասար է, թուրքը թուրքին մասսար:
Հայացանք՝ հաւատ չ'տեսանք, թուրքացանք՝ սուննաթ:
Հայի աղօթք, թուրքի շուն, որ չի հասկանում ինչ անեմ:
Հայի պսակ խօմ չէ, որ չ'քանդուի:
Հայի ետի խելքն իմն ըլնի:
Հայի խելքը գլխումն է, Վրացունը աչքերում:
Հանդամէջ արտ ունեցիր, ետոյ խօսա:
Հանաքը չանաք կ'դառնայ:
Հաշոդ թաղին որս չի անի:
Հասը հասին օրէնք է, չ'հասը սատանի կարգադրէք:
Հասակդ էլ հասաւ, միրուքդ էլ բուռաւ:
Հաստ ու բարակ է մի գին, վայ բարակ մանողի գլխին:
Հարեանի ոչխարը դէլը տարաւ, հարեանն իրը մուղաթ կացաւ:
Հարեանիս ընտուր կ'սիրեմ, որ հաւկթիս աղ ցանէ:
Հարիր հակ բամբակ կայ, հարիր ու մէկ ծակ կայ:
Հարիր միրքից որ մէկ մէկ մազ պոկես, մէկ միրուք կը դառնայ:
Հարուր իշուն է նստել, քաւորի դռնից չի անցկենում:
Հարսնիքտունը չիտէ, աման կը կրէ:
Հարս քեզի կսեմ, աղջիկ դու իմացիր:
Հարսնիքից յետ՝ դավուլ զուռնայ չի սաղի:
Հարամը կուգայ հալալն էլ կ'տանի:
Հարկս հարկաւորաց, պատիւս արժանաւորաց:
Հարսնիքն աղբօրս պէտք է, հոգու հացը հօրս:
Հարուստ տանից աղջիկ առնելը դժուար է, պահելը հեշտ:
Հարուստ աներանք, սիրուն նշանած:
Հարուստ տներ, մենծ մենծ շներ:
Հարուստը օձ կերաւ, առին դեղ է, աղքատը կերաւ, առին քաղցած է:
Հաց դնեմ հասի, բան դնեմ փախի:
Հաց ու պանիր, կեր ու բանիր:
Հաց վըր ծնկան, աչք վըր կնկան:
Հացդ դիր հացիս վրէն, համ տակիցը կեր համ վրիցը:

Հացը հետաւորել է, մենք փետաւորել, էլի ետեկցը չենք հասնում:
 Հացի կտրածը՝ թուրը չի կտրել:
 Հացը դրած, բանն անիծած:
 Հացը հացաբարին տուր, մէկն էլ աւել տուր:
 Հացս թող գարի ընի, անկաջս էլ դինջ:
 Հաւը երազումը կորեկ կը տեսնի:
 Հաւը տունը կենայ, կուտն ուտէ:
 Հաւը որ չաղանայ, հաւկթից կը կտրի:
 Հաւը որ դադին աչէ հաւկիթ ածէ՝ կ'պատռի:
 Հաւը ջուր խմելիս՝ Աստծուն կաշէ:
 Հաւը կռկռալիս, իմացիր որ փորացաւ ունի:
 Հաւի պէս... կուտէ, կտուցը գետնին կը քռէ:
 Հաւնողը հաւանքի կոթը, չ'հաւնողը մղրալի ճոթը:
 Հաւնոց մտնող աղուէսը, փոսթը շինքիցը պտի հանի:
 Հեռու տեղի հացը մենծ կերկայ:
 Հեռու զանգի ձէնը անուշ կգայ:
 Հեռուից ուրիշի աչքն է հանել, մօտիկից տիրոջ:
 Հէնց արա, որ առուի ջուրը չ'փախցնես:
 Հէնց արա, որ ոչ շամբուրն էրվի, ոչ խորովածը:
 Հէնց բան ես ասում, որ էշն ախռում դռում է:
 Հէնց դարտ տամ, որ դարտդ մոռանաս:
 Հէնքի մէջը շուն է ընկել:
 Հէշ խաղ որ չ'գիտենամ, քեզ համար աշուղ կ'դառնամ:
 Հէրը ուտէ՝ որդին վճարէ:
 Հին բարեկամը թշնամի չի ընի:
 Հինգ թուրքի խաբելը հեշտ է, քանց մի ջհուալի:
 Հիւանդ է ու լաւանդ է:
 Հիւանդը որ առողջանալու ընի, բժիշկը մօտ կգայ:
 Հիւանդը որ գնալու ընի, մատաղը չի օգնէ:
 Հիւսիս նստեր, հարաւ կ'հաչէ:
 Հիւրն էկաւ, հիւրը գնաց, տեղը դարտակ չ'մնաց:
 Հոր փորողը մէջը կընկնի:
 Հպարտին դուրսը ծեծեցին, տանը բան չասու:
 Հոռովէլ տալով արտը չի վարուի:
 Հպարտը պարկը կ'մտնի:
 Հոտած ընի, հառած չ'լնի:
 Հորթը որ կովի առաջն ընկնի, գէլը կուտէ:
 Հորթիս աշելու կերթամ, որ գէլը չ'տանի:
 Հօրիքը մենծ եղից կը ծռուի:

Հօ կայ՝ ներս կ'ըբերէ, հօ էլ կայ՝ դուրս կ'տանի.
Հօր տան թեւն ու ասեղն է պէտք որ կարէ.
Հօր տունը ինչ որ էր, էլ էն է.
Հօրն ողորմի կայ, որ շան որդի ասելուց վատ է.
Հօրն ու մօր պատիւ չիմացողը, Աստծու պատիւը չի իմանալ.
Հօրս անունը ինձ կ'ծախէ.
Չաւարդ ծեծէ, ձու կռուեցնելը քու բանդ չէ.
Չեռքը գործումն է, աչքը խաղումը.
Չեռքի մէկ թռչունը լաւ է, քան ծառի վրայի երկուսը.
Չի նստաւ՝ Աստուած մոռցաւ, ձիուց իջաւ՝ ձին մոռցաւ.
Չին ու ջորին կռուան, էլը ոտատակ գնաց.
Չին էլ է նրան սաղում, սիւլահն էլ.
Չին բհիրը պոկեց, առջ իրան դիպաւ.
Չիւ ոտներն որ ջրումն ընի, շուացնել պէտք չէ.
Չիւ բազարը էլը թող չ'կեղտոտէ.
Չիւ չէ, համա իշու հէրն ու մէրն է.
Չիւ առջից անցիր, շան ետեկց.
Չիւց վեր էկաւ, իշի վրէն նստաւ.
Չիւց ընկնողը չի վնասուի, իշից ընկնողը կ'վնասուի.
Չու չէր, որ ակռէքիս զարկէի.
Չու չեմ որ կոտորուեմ.
Չութ չեմ որ ծամես.
Չմեռը համամշի դառնաս, ամառը բաղմանչի.
Չմեռը կատու ընես, ամառը շուն.
Չմեռուայ վարդը կրակն է.
Չուկը գլխիցը կը հօտի.
Չուկը գլխիցը պտի բռնես, որ չ'փախչի.
Չուկը երբ բռնես, թաղայ է.
Չուկը ծովումը կմենծանայ.
Չուկը ջրումը բազար չի ընի.
Չուկն ու միսը մի պղնձում չի եփուի.
Չուածեղի խաթեր թաւի կոթը կ'պաչէ.
Չուի գողը, ձիագող կ'դառնայ.
Չուն է եկել, որ ձեռ ու ոտ մըսի.
Չնից սիպտակ բան չկայ, բայց ոտնատակ են տալիս.
Չալուն չէր, որ ճոթից հօտ քաշէի.
Չասաբխանի դուռը բաց է, շունն էլ երեւատեղ պտի ունենայ թէ ոչ.
Չարիք գեղ մտնողը էրկէն դադանակ պտի ունենայ.
Չարիք մարդը օտար տեղ երես չի ունենայ.

Ղաղարը գիտէ իր բազարը.

Ղաղը զաղի հետ, հաւն էլ խօրօղի հետ.

Ղայիմ մարդի աղն՝ աւելի հետ կերթայ.

Ղնկի ու մօի արանքը չեն մօնիլ.

Ղնճլոզը չիկիտամի բարեկամն է.

Ղուկասը գիտէ իր դիտը.

Ղուշը ձեռքից թռաւ, էլ ձեռք չի անցնի.

Ղուռանին որ լսենք, պտի թուրքանանք.

Ղօնաղը տան տիրոջ վարդն է.

Ղօնաղը ղօնաղին չէր սիրում, տան տէրը ոչ մէկին

Ղօնաղին տեղ չէին տալիս, առում էր սիլլահա սրտեղ կախեմ.

Ճամբից դուրս եկողի, աչքը դուրս կգայ.

Ճան չունի, ճիղ կը քաշէ.

Ճանճը թէ և ոչինչ է, բայց սիրտ է պղտորում.

Ճանճն ինչ է, թէ ճենճն ինչ ընի.

Ճամբորդի գնալն իր ձեռն է, դառնալն Աստծու.

Ճարպիկ գողը, տան տիրոջն է գող բռնում.

Ճղրդ եմ, ճան չեն խաղցներ.

Ճնճղկան ինչ աղօթբան, որ կողմ դառաւ՝ իր աղօթբանն էն է.

Ճնճուղն իր դանթարով բեռ կտանի.

Ճշմարտախօսի ձին թամբած պէտք է.

Ճրագն իր տակը լոյս չի տայ.

Մազմանի աշկերտի պէս հետն ու հետը յետ կերթայ.

Մալ բաղարի չէ, ջան բաղարի է.

Մալն արա տէրն ի հետ, որդին արա հէրն ի հետ.

Մանկուց դատումը, ծերուց դաւադան է.

Մահն ընկերով հարսնիք է.

Մահը մարդի անկաջի ետեն է.

Մահը մէկ օր, լացը մէկ օր.

Մահլի ոսկուքը, մահլի շանը կ'հասնի.

Մալին տէք, որդուն հէք.

Մալտիրոջը երգում չի հասնի.

Մազում թէ զօրութիւն ըլնի, էծը մարգարէ կլնէք.

Մախաթ եմ ու եախադ եմ.

Մանէն մանած է, պատէն կախած է.

Մաշկակարի մաշկը ծակ կլնի.

Մատանիքին չեն տայ, մատին կտան.

Մարդ մարդի երեսին կաշէ, Աստուած սրտին.

Մարդա չ'ման, մարդա չ'հաւան.

Մարդամիջի մարդս ընի, հազար թուման պարտքս ընի.
Մարդ էլ կայ, մարդակ էլ.
Մարդ ու կնիկ կռուեցին, կատուն թնդիւր գցեցին.
Մարդ մարդի բաղ կտայ, մարդ էլ կայ՝ մի ճութ հաղող չի տայ.
Մարդ մարդի դարտ չիտէ, կէս գիշերին ժամ կը կանչէ.
Մարդ մարդի քահանայ, մարդ մարդի տատանայ.
Մարդ կայ՝ տէրտէր կ'սիրէ, մարդ էլ կայ՝ տէրտէրակին.
Մարդ չէր մարդանման, խօսքերն էք մարդասպան.
Մարագը հորթը կ'պարպէ, մետուկը երեխէն.
Մարդի աչքը մենակ հողը կը կշտացնէ.
Մարդի նամուսը գդակն է, կնկանը լաշակը.
Մարդի ինչտեղը ցաւեց, հոգին էնտեղն է.
Մարդը մարդի մօտ զրկեցին, ինձ էլ քեզ մօտ.
Մարդի հետ կռուելիս վերջի բանը միտք արա.
Մարդի փէշը իրան գուշման է.
Մարդի էշը որ չըլնի, իշի գինը հարիւր թուման կլնի.
Մարդի աչքը խորունկ փորոզը իր բարեկամն է.
Մարդի աչքը դուրս գայ լաւ է, քան թէ անունը.
Մարդին ջուր խմելիս, օձն էլ հարամ չի անէ.
Մարդութիւնը մարդից կուզեն, անուշ հոտը վարդից.
Մարմնիս գլուխը էն բանը բռնեցին, որ հոգիս էլ մտեհան արի.
Մարիֆաթից խաբար տուր, թէ չէ գթութիւն ով տեսն կանէ.
Մեղը ծախողը, մատը կը լիզէ.
Մեղաւորի մեղքէն, թմրի արդար.
Մեղաւորին ով է տուել արքայութիւն.
Մեղրամոմ չեմ, որ ոլորես.
Մեղրը շան տկի մէջ է լցրած.
Մեղքը որ սամոյր քուրք ընի, մարդ վրէն չի առնի.
Մենձ էշը, ախոռումն ենք մոռացել.
Մենձ խօսելով փլաւ չի եփի, եղ ու բրինձ է հարկաւոր.
Մենձ տուն, մենձ ցաւի բուն.
Մենձ մենձ դռներ, սոված չնիր.
Մենձի մէկ աչքը քօռ պտի, անկաջն էլ խուլ.
Մենձի խօսքը լսողի ոտքը քարի չի գայ.
Մենձի ասած, պտակի լսած.
Մեռելը թաղած օրը կուլան.
Մեռելի ոտքը մեղրի մէջն է.
Մեռելից խարած չեն ուզի.
Մեռելից սատանէն ձեռք է վերցրել.

Մեռելները գիտեն թէ, սողերն ամեն օր դաթայ կուտեն.
 Մեր թագու ղոշաղութիւնից՝ աղուէսը մարագը բուն է դրել.
 Մեր շեմը շորի, ով որ գայ՝ գլորի.
 Մեր դուռը փոս է, ինչքան խելառ կայ հոս է.
 Մեր վռկը չեղաւ, քանց ձեր ըսկին.
 Մզրախ գողցողը, առաջ տեղը կ'պատրաստէ.
 Մզրախը ջուլ չի մտնի.
 Մէկ Աստուած, հազարանաստեղծ.
 Մէկ բանից որ չես կշտանայ, անունը մի տայ.
 Մէկ մի տալ, որ երկուս չուզեն.
 Մէկ խելը լաւ է, երկուսն եր առաւել.
 Մէկ կայ հազար ածէ, հազար կայ մէկ չածէ.
 Մէկ խնձորին տասը մարդ քար կ'գցէ.
 Մէկ աչքը պէտք է, երկուսը շնորհքի համար է.
 Մէկ գիծ քարը հորը գցեց, հազար խելօք չ'կարացին հանել.
 Մէկ խելը գարնան ձմռան ինչ անէ.
 Մէկ կովի թանն անիծած, մէկ կնկայ բանը.
 Մէկ ասեղ պտի առնի, երկաթի փութն է հարցնում.
 Մէկ ձեռք որ չես կարող կտրել, պաշէ ճակատիդ դիր.
 Մէկ ձեռքով էրկու ձմերուկ չեն բռնիր.
 Մէկ ձեռք ծափ չի տալ.
 Մէկ դուռ կերթայ, մէկ չալուի տալտէն կ'մտնի.
 Մէկ շէնը լաւ է, քանց էրկու աւերը.
 Մէկ լուի համար կարպետը պտի վառէ.
 Մէկ փորը, էրկու մուննաթ չի ուզէ.
 Մէկ կօտ կորեկ շարելը հեշտ է, քանց մէկ տղայ մեծցնելը.
 Մէկ տնով չենք, համա մէկ հալով ենք.
 Մէկ փոր հացը, մէկ հոր հաց կը կորցնէ.
 Մէկը մէկով, էրկուսն Աստուծով.
 Մէկը հազարի անունն է կտրել.
 Մէկ դայիմ երեսը լաւ է, քանց տանու գութանը.
 Մէկ մարդի փողը որ աւելնայ, սները ծուռ կերպան.
 Մէկ տանից չէինք, համա մէկ ձէնով էինք.
 Մէկ ծաղկից օձը թոյն է շինում, ճանճը մեղր.
 Մէկ ծաղկով գարունն չի գալ.
 Մէկ ծառից թի էլ կ'շինեն, հորսիլի էլ.
 Մէկ շէն՝ հազար փորձանքից կազատէ մարդի.
 Մէկ մուկը օխտը կարաս կը մուռտառէ.
 Մէկի արածը, հազարը չի անէ.

Մէկն ուտելով կը մեռնի, մէկն աշելով.
Մէյտանիդ դեօրայ ձի քշէ.
Մէյվի խաւը արջը կուտէ.
Մի դողար ձեռքս, մի դողար, եթէ չառնես՝ չես էլ տայ.
Մի ասեր, մի լսեր.
Մինչև թուրը եկաւ, լեզուն գլուխը կտրեց.
Մինչև հերթը մեզ հասաւ, լոյսն էլ վրայ հասաւ.
Մինչև լապլապու ասելը, դուքանները փակուեցին.
Մինչև քուրքի անուն տալը, ձմեռն եկաւ անցկացաւ.
Մինչև հասար բարակի, բարակի հոգին դուրս կգայ.
Մինչև ձուշանը զարդարուի, պատարազը կարձակուի.
Մինչև չիբը կ'թրջի, հիւանդի հոգին կ'թռչի.
Մինչև սէլը չը շրջի, ճամբէն չի դըստուիլ.
Մինչև աղն եկաւ, մատաղը վերցաւ.
Մինչև մէկը չ'մեռնի, միւսը չի յառաջիլ.
Մինչև չ'գայ ետինը, չի յիշուիլ առաջինը.
Մինչև առուն ջուր կգայ, գորդի աչքերը դուրս կգայ.
Մինչև հէրը դժուիք չերթայ, տղէն արքայութիւն չի գտնի.
Միսն առանց ոսկոռ չի ընի.
Մինարի գլխին հաղար բեռ կակալ լցնես, մէկը վրէն չի մնայ.
Միբուք չունիմ, խօսքս չի անցնիր.
Մկան չեռը ջաղցին օգուտ է.
Մնջի լեզուն տէրը կը հասկանայ.
Մուկը ծակը չէր մտնում, ցախաւուն էլ պոչից կապեցին.
Մուկը կատուի համար գէշ երազ կ'տեսնի.
Մուկն ու լուրը գիտես, ջաղացի ճամբէն չիտես.
Մուռտառ մուկ է, որտեղ ընկաւ կը մուռտառէ.
Մուկն էլ որոճալ գիտէ.
Մուրը երեսին է քսել, հայլին էլ ձեռը տուել.
Մուկթա պատանք կուզէ, որ ոտները մեկնէ.
Մսուրք չունի, ձի կառնի.
Մտնելուց առաջ միտք արա, թէ ինչպէս դուրս գաս.
Մըռտ պուտկին քսուողը՝ կ'մըռտի.
Մրէն հանեց, մըջուրը գցեց.
Մօտիկ հարեանը լաւ է, քանց հեռու բարեկամը.
Յիմարի ձեռքից՝ բուն անտալատ է փախել.
Յիմարը տալիս է, խելօքն էլ առնում.
Յիմարին հաղար, իմաստունին մէկ.
Յոպոպն ինքն է հոտած, հէնց գիտէ թէ բունն է հոտած.

Նա էն դէր չէ, որ երկու խաչակնքելով հալածուի.
 Նազ կանէ, բայց հազ կանէ.
 Նախիրը մտաւ, իշու ճակատը պաշեց.
 Ներսը ինձ է վառում, դուրսը ուրիշին.
 Ներսը սուրբ, դուրսը սատանայ.
 Ներքն չի նստի, վերնն էլ տիզ չկայ.
 Նոր հաւ են էղել, երէթէ հաւկիթ են ածում.
 Նոր հաւերին ջուջու-ջուջու, հին հաւերին քշա—քշա.
 Ձան եաթաղը հացի փշրունք չի բլնի.
 Ձան կաղալը՝ մինչև աղուէսի տեսնելն է.
 Ձան պոչը հազար մանկեանէն դնես՝ չի շիտկի.
 Ձան հաշալուն մի հաւատայ.
 Ձան պոչը կտրելով՝ գառ չի դառնայ.
 Ձան բերանը ոսկոռ գցէ, որ ձէնը կտրէ.
 Ձան սատկելը որ գայ, կերթայ ջամու դուռը կ'պարկի.
 Ձան հաշելն էլ մի փեշակ է.
 Ձան հետ աղբէրացիք, փէտը ձեռիցդ վեր մի գցիր.
 Ձանը զօռով աւի (որսի) չեն դարկի.
 Ձանը քար չեն գցի, տիրոջը խաթը կանեն.
 Ձունը տէր ունի, գիւուն էլ Աստուած կայ.
 Ձանը քանի քար գցես՝ կ'հաշայ.
 Ձանիցը լակոտ վեր առ, ոչխարիցը գառ.
 Ձունն իրանց դռանը դռնազ կլնի.
 Ձունը շանից, երկուսը մի տանից.
 Ձահ էիր, շահալազ դառար.
 Ձատ դատողին շալէ շապիկ, քիչ դատողին շիւայ շապիկ.
 Ձատ ապրողը շատ բան կիմանայ, շատ մանեկողը շատ բան կ'գիտենայ.
 Ձատ դատաւ, մաղպուն նստաւ.
 Ձատ աշխատելն անօգուտ է, տուրքը Աստծունն է.
 Ձատ գիտեցողը, շատ էլ կը սխալի.
 Ձատը շատին, իշի պոչը աղքատին.
 Ձատ անգամ հանաքը չ'անաք է դառնում.
 Ձատ լաւին ման եկողը, գէշին ռաստ կուգայ.
 Ձատ հօ հօն կովին կը խրտնացնէ.
 Ձատ մի սիրիլ ատել կայ, շատ մի ատիլ սիրել կայ,
 Ձատ փարչեր հլա կժի առաջը կը գլորին.
 Ձատի ետևից ընկնողը, քիշն էլ կը կորցնէ.
 Ձաքարը ինչքան էլ անուշ է, էլի ամեն օր չի ուտուիլ.
 Ձաքարը որ ամեն օր ուտես՝ չպի համ կտայ:

Ենթաբարը շան բերանն է.
Ենէն տան հարս, տաք հացի կարօտ.
Ենխտակ խօսքը՝ հանաքի միջով կասեն.
Եններն իրար հետ կովում են, բայց դայի դէմ միանում են.
Եններն իրար հետ կռուելիս, ճամբորդի բանն է աջողում.
Ենորհրդ ունենամ լաւ է, քան թէ չօր.
Ենողմբոր դառը՝ օխտը մէր կը ծծի.
Ենօրը շնորհքի համար է.
Ենուն խաղցնողի ձեռը փէտ կլնի.
Ենուն ու կատու դառան իրար գդեցին.
Եունը կաղալով՝ չի սատկի.
Եունը կը հաչէ, քարվանք կը քօչէ.
Եունը շան միտը կերաւ, ոսկօսը դէն չը գցեց.
Եունը գնաց զասաբխանէն, որ ոտ բերէ, իրանն էլ տուրը տուեց.
Եունը սպանողին քաշ տալ կտան.
Եունը շալկուորին կ'հաչէ.
Եունը հաչելով եկեղեցին չի մուտառի.
Եունը սատկել չունի, գէշ մարդը մեռնիլ.
Եունը շան միտը չի ուտէ.
Եունն իրայ փխսածին չի դառնայ.
Եուշանը շփոթ էփեկ չ'գիտէր, վանքի խաւածարար դրին.
Եուշանի շինքը, Մարթայի քթի խլինքը.
Եուտ արն չուռ տո՛ւր, հեռէն էլ կուլ տուր.
Եուտ վեր կացողի դոմաթն երկուս է.
Եուտ վեր կացողը՝ շառից կաղատի.
Եուտ կ'քելեմ, կասեն ծուռ է, եսվաշ քելեմ, կասեն քուռ է.
Պորմուկիւնն էնպէս տուր, որ շապիկդ չիմանայ.
Պչ հայի խունկ է, ոչ թուրքի ուղարլուկ.
Պչ սատանին տես, ոչ աղօթք կարգայ.
Պչ էծ ունինք, ոչ ուլ, սատանի անկաջը խուլ.
Պչ հարսնիքը կը պակսի, ոչ սուգը:
Պչ լաւին պատիւ կայ, ոչ վատին անարգանք.
Պչ դու քօռ աստ, ոչ ես քաշալ.
Պչ դիր ու լաց, ոչ առ ու փախիր.
Պչ շատին ուրախ եղիր, ոչ քչին տրտում.
Պչ տօն է, ոչ դատիկ, խնն է հագել շալէ շապիկ.
Պչ կուտեմ ձեր կոմշին, ոչ կը քչեմ ձեր գոմշին.
Պչ խաչին խունկ խոստացիր, ոչ սրբին մատաղ.
Պչ էնքան կակուղ եղիր որ կուլ տան, ոչ էլ չօր՝ որ կուլ չերթաս.

Ոչխարի դմակը իրան բեռ չէ.

Ով ալարի, ոչ դալարի.

Ով որ հաղայ, նա կը կաղայ.

Ով կը կարդայ, նա մարդ ա.

Ով փող ունի, խեղճ չունի, ով խեղճ ունի, փող չունի.

Ով չուտա, փորը կուշտ.

Ով մեղ չար, Աստուած իրան բարի.

Ով կերաւ եղն ու ճմուռը, ով զարկեց գլուխը դուռը.

Ով գիտէ թէ, ով է աշխատում, ով ուտում.

Ով էշ, մենք փալան,

Ով հարս, դու հարսնջուր.

Ով որ ասէ մատա խիար է, աղը մի առնիր վաղիր.

Ով պատն ուտէ, դու բերանդ մի ծփծփացնի.

Ոտնաւորն ուտենք, անոտը մեր ծառան է.

Ոսկին պտտիկ է, բայց գինը մենծ.

Ոսկոռ բերող չունը, ոսկոռ էլ կ'տանի.

Որ երկիրը որ տեսար թէ բոլորը քոն են, դու էլ աչքերդ իւրի.

Որ կ'ձախէ, տար ու ծախէ.

Ո՛ր մատդ կարեն, որ չ'ցաւի.

Որը գառը թէ մենծցնես, բերանդ կը եղոտի. որը տղին թէ պահպանես՝
բերանդ կ'վառի.

Որ ջուրն ինձ խեղդեց, ես նրան ծով կ'առնմ.

Որդին որ բռնումը ձուածեղ եփէ, էլի մօր պարտքի տակից չի դուրս գալ.

Որտեղ երկու շուն լծեն, դու ընտեղ արաբաջի ես.

Որտեղ տանձ կայ, պոչը հեռն է.

Որտեղ հարսնիք ըլնի, դու հարսնջուր ես.

Որտեղ որ գնաս, էն երկրի գտակը ծածկէ.

Ուզողի մի երեսն է սե, չ'տուողի երկու.

Ուժդ չ'յաղթած քարը, մի վերցնի

Ու տեսած՝ սատանայ տեսած, երկուսն էլ մի բան է.

Ուլը մօրթէ հարկ արա, հարսնութիւնդ թարկ արա,

Ուլը կողովի տակ չի մնայ.

Ուղտը գդալով չեն ջրի.

Ուղտը կորցրել ես, լուրն ման կուգաս.

Ուղտը որքան էլ որ սաակի, կաշին իշի բեռ է.

Ուղտին ասին շինքդ ընչի է ծուռ, ասաւ ինչս է շիտակ, որ վիզ
չիտակ ըլնի.

Ում ձեռքը որ մեղրի մէջն է, մատը կ'լիզէ.

Ում սէլին նստի, ընդուր հոռովէլը կը կանչէ.

Ունքը շինելու տեղ, աչքն էլ հանեց.
Ում ասի իմը դու ես, ասաւ իմ մենծ դեւ դու ես.
Ուտէ որդին, վճարէ հոգին.
Ուտէ չուտէ կաղապարն էդ է.
Ուրագն իր կոթը չի տաշիլ.
Ուրբաթը չուտ եկաւ, քանց շաբաթը.
Ուր է էն աջը, որ բռնէ խաչը.
Ուրիշի աշխատանքը փոք չի կշտացնէ.
Ուրիշէ ձեռով՝ փուշ քաղէ.
Ուրիշի չուանով խեղդուաւ.
Ուրիշի ձեռով՝ օձ բռնէ.
Ուրիշի չուանով, հորը մի մանի.
Ուրիշի տղէն մարդիս տղայ չի ըլնի.
Չամշիկ հատ հատ, մեղրիկ մատ մատ.
Չալ օձը տեսնողը, չալ թռիկց կ'վախենայ.
Չեմ ուտի, ջէքս գցէ.
Չը ծնած երեխին, չոր մի կարիւ.
Չը հաւնած քարը աչք կ'հանէ.
Չի տեսել պատիցը կախ, տեսել է ճակատիցը կախ.
Չը փորձած ձիու ետեկց մի անցնիլ.
Չի իմանում ով է մեռել, պապի գլուխն է լաց ըլում.
Չիպուղի էրկու ճոթը մուռտառ է, մէջն էլ չուննէ չռել.
Չունիս փող՝ մտիւր ի հող.
Չուտողի մալն՝ ուտողին հալալ է.
Չրին մէկ կ'խօսի, չամշին էրկուս.
Պապը ժուռ կերաւ, թոռի ատամն առաւ.
Պառաւն իր թանին թթու չի ասիլ.
Պաս ուտեմ պաս, էն էլ թանէ սպաս.
Պատ է պէտք, որ ծեփ վերցնէ.
Պատէն ընկնողը, պատէն ընկնողի հալից կ'հասկանայ.
Պատը բլած օրը թողը կենի.
Պարը մանողը պաի շորորայ.
Պարկէր եղս, պարկէր, պարտատէրը կամ ինձ կ'տանի, կամ քեզ.
Պարկած չանը քար չեն գցիլ.
Պարտք չունիս՝ քեաֆիլ եղիւր, դործ չունիս՝ վկայ.
Պարտքդ որ հաղարին հասաւ, հաւի մոռվ փլաւ կեր.
Պարտքը խողի պէս բան է, քանի պահես կը ցնկցնկնոտի.
Պարտքը տալով, մեղքը լալով.
Պարտքը որ կայ, դավի ձագ է, քանի պահես կ'մենծանայ էլ դռնից
չի հաւքի.

Պատիկ ժամումն էլ պատարագ կ'ընի.
Պատիկ է՝ բայց չստիկ է.
Պատկից սկսէ, որ մենծին հասնես.
Պղինձն ընկաւ չ'կոտորուեց, բայց ձէնն ելաւ.
Ջաղացը ջուրը տարել է, տէրը շախշախն է մօն գալիս.
Ջան ունիմ անելու, պահում եմ բաժանելու.
Ջուալ չունի, տանձի կերթայ.
Ջուր բերողն էլ է մէկ, կուժ կոտորողն էլ.
Ջուրը չ'տեսած, մի բորկանայ.
Ջուրը տարաւ՝ ծարաւ յետ բերեց.
Ջուրը կերթայ, աւազը կ'մնայ.
Ջուրը մի տեղ որ շատ կենայ՝ կ'հոտի.
Ջուրը պատից վեր չի բարձրանայ.
Ջուրն անուշ է, քանց նաան գինին.
Ջուրն ընկնողը անձրևից չի վախենայ.
Ջուրը մտնողի փէշերքը կ'թռչի.
Ջուրն իր գնացած անկովն՝ էլի կերթայ.
Ջիկեարին ջոմարտութիւն չի ընի.
Ջրի բերածը, ջուրը կ'տանի.
Ջրի ու կրակի բաւը չի ընի.
Ջրի տարածը՝ ծեղն է բռնում, քամու տարածը՝ փոսը.
Ռանչպար մարդը լաւ է, քանց նըլսրդ իշխանը.
Ռանչպարի դօշակը սե հողն է, բարձր չոր քարը.
Ռեհանը թողած, եօնջէն կուտէ.
Ռեհանը իշուն տուին հոտ անելու՝ կերաւ.
Սաղերը քանի կան, մեռելներին փայ չկայ.
Սաղութիւն՝ սուլթանութիւն, մի ասէք կայ աղքատութիւն.
Սաւած օձը՝ առաջ տաքացնողին կը խածէ.
Սատանէն մեռելից փախել է.
Սատանէն գետնի տակը կերակուր եփելիս, աղ գցողը ես եմ.
Սատանէն ոչ մեռել է, ոչ էլ կ'մեռնի.
Սատանէն կիրակմտին չարութիւն կանէ.
Սատանի իւրայ տունն է, մտնի էլ՝ դուրս էլ գայ.
Սատանի ճամբին կայ, Աստծու ճամբին չկայ.
Սատանի հետ ճամբայ գնայ, համա պոչը բաց մի թողա.
Սատկած էշ ման կուգայ, որ նալիքը քաշէ.
Սատկած կովը կաթնոտ կ'ընի.
Սատկած իշուն գին չունի.
Սատկածը լուանալու տեղը, դօշը մուռտառեց.

Սար ու ձոր, տէրտէրի փոր.
Սարերի տեղ, ձորերն են գոռում.
Սարը սարին չի դիպչի, մարդը մարդին կ'դիպչի.
Սարը փուլ եկաւ, հորը՝ լցրեց.
Սերը սովորը կուտէ, թանը մոլորը.
Սե կովը վեր ընկաւ, սե սրտերը թօփ էլան.
Սե ձութը դեղ է, որին կօգնէ, որին չի օգնէ.
Սեին սապոն, խեին խրատն ինչ անէ.
Սե ու ճերմակը՝ ջուրն անցնելու բալու կանէ.
Սե ու դեղին, ով որ տեսնի պատուի լեղին.
Սե օրին էլ՝ սե շոր է պէտք.
Սէլը գնաց փետի, բերեց՝ լաւ, չ'բերեց՝ ինքը տեղովը փէտ է.
Սէլը գոռալու տեղ, սէլապանն է գոռում.
Սէլը կտորելուց ետեւ, ճամբայ ցոյց տալն անօգուտ է.
Սէլը որ շուռ գայ, ճամբէն բաց կլնի.
Սէրն աթարկց է կպել, աթարը պատից.
Սէրը սիրով կլնի, քաշքաշելով բան չի դառնալ.
Սիպտակ միտն երեւոյց, սե կարկատանը լաւ է.
Սիպտակ շունը բամբակ ծախողին վնաս է.
Սիպտակի անունը կայ, սեի համը.
Սիրտը շուշա է, որ կտորուեց՝ էլ չի սաղնայ.
Սիրտս սուֆրա չէ, որ ամէն տեղ բանամ.
Սիրունի երեսին փլաւ չեն ուտիլ.
Սոխ ու հաց, սիրտը բաց.
Սոխ չես կերել, սիրտդ ընչի է կսկծում.
Սոխի անուշը չի ըլնի.
Սոխի կշտին, սխտոր չեն ծեծիլ.
Սոված մարդին խիղճ չի ըլնի.
Սովորին մի պակասցնի, անսովորին մի սովորցնի.
Սուտը կը ոտնաւորի, բայց առաջ չի գնայ.
Սուտ ասողի տունը կրակ ընկաւ, օշով չ'հաւատաց.
Սուրը Աստուած չէ, որ երեք անգամ ասեմ.
Սպասը լաւ ա, դու խի չես ուտում.
Ստի մանկղիւր կարճ կլնի.
Սրբի խունկ ու մոմն էլ կ'պակսի.
Վաղող ձիու գլխին չեն զարկի.
Վախկոտ շունը որս չի անի.
Վախտը վախտին, թէ չէ ժամանակն անց է կենում.
Վայ քեզ բողաղ, ինչ որ տեսնես կը դողաս.

Վատ բանը, վատ մարդից դուրս կգայ:
Վարդապետին ասին որդիդ մեռնի, ասաց, ես որդի չունեմ, համա
բառդ բառ չէ:

Վարդը առանց փշի չի ընի:

Վարդը վերցրու, փուշը կրակին տուր.

Վարդից հոտ բաշէ, երբ թառամեց դէն գցէ:

Վեր թքեմ ունքս է, վար թքեմ միւրուքս է:

Վէճդ նաղտ էլաւ, հալբաթ կուրախանաս:

Վաւորդին տղայ չի ընի:

Տախտակի գեօրա մեխ կ'ղարկեն:

Տանձ էիր հասար, խնձոր էիր կարմար:

Տանձն ինձի, խնձորն ինձի, պոչով սերկեկին էլ ինձի:

Տանձն ինչ արաւ, թէ կոթն ինչ անի:

Տաշած քարը գետնին չի մնայ:

Տաշած է սուներ, խելառ կայ տունը:

Տան խօսքը, դուրսը չի անցնի.

Տանը՝ սուներ կ'պահէ:

Տան տիրոջը օրհնեա տէր չկայ:

Տանուտէրի հետ հաշուի նստողը, պարտքով դուրս կգայ:

Տասը չափէ, մէկ կտրէ:

Տարի կայ՝ օրուան կ'պահէ, օր կայ՝ տարուան:

Տարին մէկ զատիկ, էն էլ նաւակատիկ:

Տեղից վեր կացողը, գլխիս դալաքութիւն է սովորում:

Տեսաւ՝ հանաք է, չ'տեսաւ՝ գերշակ:

Տեսար որ ջուրը քեզ հետ չի գայ, դու նրան հետեիր:

Տէրտէր աշէ վրը փիճերուդ, սե է էկեր վրը արեւուդ:

Տէրտէր արա գեղը գցէ, թէ որ չապրաւ՝ գետը գցէ:

Տէրտէրին հարսնիք կանչեցին, մաշտոցը հետը տարաւ:

Տէրը տարածին է փոշման, գէլը թողածին:

Տիրաւորին տէրն է պահել, անտէրին՝ գէլը կերել:

Տիրոջ մալը կ'երթայ, ծառայի հագին դուրս կգայ:

Տկլորը երազում չոր կ'տեսնի, քաղցածը հաց:

Տկլորի մտքից օրը տասնութինգ գաղ կտաւ է անցկենում:

Տկլորը սաքն ելաւ, սարի անունը բէղնամ արաւ:

Տղամարդ եղիր՝ գլուխ պատռէ:

Տղէն կուտէ՝ խաղալու կերթայ, չոպանը կուտէ՝ ոչխարը կերթայ:

Տղէն որ հօրն ու մօրը չ'քաշէ, գողունի կ'լնի:

Տղէն տղուց պիտի, որ մարդի մատից փուշ հանէ:

Տնտես՝ հաւսար տես, թէ չէ գատառտանին կերթաս սևերես:

Տնքայլը որ չլինի, հիւանդը հիւանդ չէ:
 Տուն փոխես՝ տնով մէկ կը քանդուիս, գեղ փոխես՝ գեղով մէկ:
 Տունդ որ կրակ ընկնի, ձեռներդ էլ վրէն տաքացնու:
 Տուն ու տեղ սե փող չարժի, մարդիս անունն է գովելի:
 Տունը չկայ տաք ապուր, ինքը կերթայ աքարու:
 Տունը թէ վառաւ, մկներին էլ չ'մնաց:
 Տուր զօրութիւն, փորձէ հաւատ:
 Տուր օսկէ գօտեորին ու մի՛ բննիր:
 Տուտօն բարուճի սովոր չէ:
 Տօնօն ով՝ ձին ով. դայլը ով՝ պար գալն ով:
 Ցաւ քաշողը գիտէ, թէ ինչ է ցաւը:
 Ցաւը տիրոջը կերակայ, դիմացնի պէտքը չէ:
 Ցաւը թէ՛դ դուրս կգայ, թէ՛ որ չը ցանցընես:
 Յան փռելը հեշտ է, ժողովին է դժուար:
 Յորեն հաց չենք կերել, համա ցորենի արտի կշտով անցել ենք:
 Յորեն հաց չունես, ցորնի լեզու ունեցիր:
 Փախած ձուկը՝ մենծ կլնի:
 Փարէմ տուիւք խօսեցուցինք, էրկուս կուտանք՝ ձէնը չի կորէ:
 Փեսի շուաք՝ փշի շուաք, մէկ է:
 Փէշքաշ ձիու առամներին չեն մտիկ տայ:
 Փէտը վերցնես, գող շունը կիմանայ:
 Փէտի ցեցը իրանից կլնի:
 Փիս մարդը՝ զատկին էլ փիս կլնի:
 Փիս շանը մէկ քաբն էր պակաս:
 Փիս մարդը ոչ ինքը կուտէ, ոչ ուրիշին կուտացնէ:
 Փլաւ եփողի ապուրը կեր, ապուր եփողի փլաւ մի՛ ուտի:
 Փլաւ ուտելը լաւ բան է, բայց մի օր մեր տանը, մի օր ձեր:
 Փողատէրն ընկել է, տղատէրը կայնել:
 Փող եմ տուել, պտի ուտեմ:
 Փողը որ կայ՝ ձեռաց աղտ է, էսօր կայ, էգուց չկայ:
 Փող, հող—էրկուսն էլ մէկ է:
 Փորը հորի նման է, ինչ որ լցնես չի երկայ:
 Փորը փողին շահ (օգուտ) չէ:
 Փորձած թանը լաւ է, քանց անփորձ մածունը:
 Փորձած սատանէն լաւ է, քանց անփորձ հրեշտակը:
 Փուշ հօր պատիժը, փուշ տղէն է:
 Փուքս փշողի խօբը չի անցնի:
 Բամին ասաւ մարադին, դուռդ բաց դարման բերեմ. առաց, ոչ քու
 բերածը կուղեմ, ոչ քու տարածը:

Քամին քարից լինչ կ'տանի:
 Քամու բերածը, քամին կ'տանի:
 Քանդելն ամէն մարդի գործ է, շինելը քշերի:
 Քաշալը դեզ գիտենայ, իրայ գլխին կանէ,
 Քառսուն գողը մէկ չպլաղի չեն կարողացել թալնի:
 Քարը վերցուր, ձէնը տակը դիւր:
 Քարը տեղը ծանր կ'լինի:
 Քարն էլ է իրան ձեռը, կակալն էլ:
 Քեզ լացացնողի մօտը դնայ, ոչ թէ ծիծաղացնողի:
 Քեհի վրայ լոյս է իջալ, ո՞վ տեսաւ, գգիրը:
 Քեռի, էշը ծախէ հարսնիք արա:
 Քեաստանիցն է դուրս եկել, կպեհին չի հաւնում:
 Քիչ բարձի, թէզ գարձի:
 Քիչ էին մտել դռնից, մէկն էլ ընկաւ երգիկից:
 Քոսոտ էծը աղբրի ակից ջուր կ'լսմէ:
 Քոսին տնազ անողը, լաւ միւրուք կունենայ:
 Քու աչքիդ գերանը թողած, ուրիշի աչքի չոփը մի ման դայ:
 Քու խունկ ու մոմդ չեմ ուզի, թաքիւլայ իմ ժամս մի դայ:
 Քու ծառը ծարաւ թողած, ուրիշինը մի ջրի:
 Քու ձեռներդ կապեն, իմ ոտներս, ետոյ փաւ տան ուտելու:
 Քու մէկ կովդ լաւ է, քանց հարեանիդ տասը:
 Քու եղը քեզ ընի, իմ շորթանին մի դիպչի:
 Քչին դանիաթ անողը, շատը կունենայ:
 Քրիստոս Մահմաթէն գոհ է:
 Քրիստոսի դուռը հաց կուտէ, Մահմաթի դուռը կ'հաչէ:
 Քոռ եղը խայալով ման կգայ:
 Քոռի լինչ վէճն է, թէ մոմը թանկ է:
 Քոռն լինչ կուզէ, ջուխտ աչքով լոյս:
 Քոռն ինչպէս կաշէ Աստծուն, Աստուած էլ էնպէս կաշէ քոռին:
 Օխտը գոմէշ կուտամ, մեղայ Աստծու չեմ ասի:
 Օխտը ծովից՝ մէկ կովից:
 Օխտը վարդապետ մէկ աղջիկ կնքեցին, անունը դրին Գիրակոս:
 Օձը իր շապիկը կը փոխէ, բնութիւնը չի փոխի:
 Օձը ամեն տեղ ծուռը ման կգայ, բնի առաջը կ'շիտկի:
 Օձը մանիշակի հոտից կ'փախնի, կգայ ծակի առաջը կ'բուսնի:
 Օձի գլուխը որ ցաւի, ճամբի մէջ տեղը կը պարկի:
 Օձի ձագը՝ առաջ պահող - մենծացնողին կը լսածէ:
 Օրերը կանցնին ինչպէս գետ, մենք կ'վազենք նրանց հետ:
 Օրհնեմ օրհնելու չես, անիծեմ անիծելու:
 Օսկի անունը փուլ արաւ: